

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ב.
ממרא	מאן דאמר													
באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים													■	ב.
ובחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועשין כל צורכי הרבים ומציינין את הקברות ויוצאין אף על הכלאים:													■	ב.
ולמה באחד באדר													^	ג.
כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונן ותיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניסן													◇	ב.
תרומת הלשכה כתחלתה דכתיב ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן	רבי שמואל בר רב יצחק:												!	ב.
ביום שהוקם המשכן בו ביום נתרמה התרומה	ותני עלה:												■	ב.
נאמר כאן חדשי ונאמר להלן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן	רבי טבי רבי יאשיה בשם כהנא:												!	ב.
שבק רבי טבי ראשה דמתניתא ואמר סופה	רבי יונה:												?	ב.
לא כן תני	[רבי יונה]												!	ב.
זאת עולת חדש בחדשו יכול יהא תורם בכל חדש וחדש ת"ל בחדשו לחדשו בחודש אחד הוא תורם לכל חדשי השנה יכול באיזה חדש שירצה נאמר כאן חדשי ונאמר להלן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן	דתני:												■	ב.
מהו משמיעין													^	ב.
מכריזין, היך מה דאת אמר: ויתנו קול ביהודה ובירושלים [להביא לה' משאת משה עבד אלוקים]	רב הונא:												!	ב.
אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים	תמן תנינן:												■	ב.
אף שימוע שקלים וכלאים ביניהם	רבי סימון בשם ר' יהושע בן לוי:												◇	ב.
הכל יוצאין ב"ד שהוא זמן קרייתא	רבי חלבו ורב הונא ורב בשם ר' חייה רבה:												◇	ב.
ויאות, כלום אמרו משמיעין על השקלים לא כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונתן אם אתה אומר באדר ראשון עד כדון אית בשתא שיתין יומין כלום אמרו יוצאין אף על הכלאים לא כדי שיהיו הצמחין ניכרין אם את אומר באדר ראשון עד כדון אינון דקיקין	רבי יוסי:												■	ב.
מעתה בני בבל משמיעין על השקלים מראשו של חורף כדי שיביאו ישראל שקליהן בעונתן ותיתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניסן	רבי חזקיה שאל:												■	ב.
בג' פרקים בשנה תורמין את הלשכה בפרוס הפסח בפרוס העצרת בפרוס החג	התיב ר' עולא קומי רבי מנא והא תנינן:												?	ב.
נימר אילין דקריבין בפרוס הפסח אילין דרחיקין בפרוס העצרת ואילין דרחיקין מנהון בפרוס החג	א"ל [ר' עולא]												?	ב.
כולה כחאת היא באה ולמה אמרו בג' פרקים כדי לעשות פומבי לדבר	א"ל: [רבי מנא]												!	ב.
הן נקרא ולא נבעת, לטובה כל נדיב לב לרעה ויתפרקו כל העם וגומר, לטובה ויוצא משה את העם לרעה ותקרבון אלי כלכם, לטובה או ישיר משה ובני ישראל לרעה ותשא כל העדה וגו'	ר"י בר פזי בשם רבי:												■	ב.
אכן השכימו השחיתו - כל השחיתה שהיו עושין בהשכמה היו עושין אותה	רבי חייה בר אבא:												■	ב.
אין את יכול לעמוד על אופי' של אומה זו נתבעין לעגל ונתנין נתבעין למשכן ונתנין	רבי אבא בר אחא:												■	ב.
הדא מתניתא ועשית כפורת זהב טהור יבא זהב של כפורת וכפר על זהב של עגל	תנא ריב"ח:												■	ב.
ג' תרומות נאמרו בפרשה הזאת תרומת אדנים ותרומת שקלים ותרומת המשכן:	ר"ח בשם רשב"ג:												■	ב.
דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו' - זו תרומת אדנים													■	ב.
מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי - זו תרומת שקלים													■	ב.
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם - זו תרומת המשכן													■	ב.
תרומת המשכן למשכן מה שירצו יעשו													■	ב.
תרומת שקלים לקרבן מה שירצו יעשו כדי שיהא יד כולן שוה													■	ב.
תרומת אדנים לאדנים העשיר לא ירבה והדל לא ימעט.													■	ב.
אף בפרשה הזאת נאמר בה ג' תרומות: מחצית השקל תרומה לה', יתן תרומת ה', לתת את תרומת ה'	רבי אבון:												■	ב.
בט"ו בו קורין את המגילה בכרכים.													■	ב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	לא כן אמר רבי חלבו ר"ה רב בשם ר"ה רבה:								?			
הכל יוצאין בי"ד שהוא זמן קריאתה	לא בא אלא ללמדך שכל המצות הנהגות באדר שני אינן נוהגות באדר ראשון								!	◇		
לא מסתברא אלא לשעבר אבל לבא לא	ר' יוסה ור' אחא הווין יתבין א"ר יוסה לר' אחא:									◇		
מקום שנהגו לקרותה שני ימים קורין אותה שני ימים	והא תני:								?	◇		
אוף אנא סבר כן	א"ל ר' אחא]								!			
ויאות, אילו משקרייא בי"ד חוזר וקרייא בט"ו שמא אין שומעין לו אם את אומר כן נמצאת עוקר זמן כרכים בידיך	רבי מנא:									◇		
מצוות הנהגות באדר שני אינן נוהגות בראשון חוץ מהספד ותענית שהן שווין בזה ובוה	תני רשב"ג:									◇		
הלכה כרשב"ג	ר' בא ר' ירמיה בשם רב ר' סימון בשם ריב"ל:											
הנהיג ר"ח בציפורין כהדא דרשב"ג	רב הונא רבה דצופרין:											
לא אמר אלא הנהיג הא להלכה לא												
אבל לענין שטרות כותבין אדר ראשון ואדר סתם	[ת"ק]								◇	◇		
אדר ראשון סתם אדר שני תניין:	ר"י:								◇	◇		
מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי רבים:												<
אלו הן צרכי רבים דנין דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המנעל מעל גבי המים ואין מחזירין אותו	[תוספתא]											◇
משקין בית השלחין ומציינין על הקברות	תמן תנין:											<
לא כבר ציינו מאדר												?
תיפתר שירד שטף של גשמים ושטפו:												◇
ויוצאין אף על הכלאים												<
לא כבר יצאו מאדר												?
תיפתר שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין ניכרין												!
מניין לציון												◇
טמא טמא יקרא כדי שתהא הטומאה מוקראה לך בפיה ואומרת לך פרוש	ר' ברכיה ר' יעקב בר בת יעקב - ר' חונייא דברת ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן:											!
ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון												!
עצם - מכאן שמציינין על העצמות												!
אדם - מיכן שמציינין על השדרה והגלגולת												!
ובנה - מיכן שמציינין על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר												!
אצלו - למקום טהרה												!
ציון - מיכן לציון												!
ומצא אבן אחת מצויינת אף ע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני ואמרת מת מצויין והיה נתון תחתיה היו שטים המאהיל עליהן טהור וביניהן טמא אם היה חורש בינתיים הרי הן כיחידיות ביניהן טהור וסביבותיהן טמא												◇
אין מציינין על הבשר שמא נתעכל הבשר	תני:											◇
ולא נמצא מטמא טהרות למפרע	ר' יוסטא בר שונם בעא קומי ר' מנא:											?
מוטב שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:	א"ל רבי מנא]											!
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו עוברי עבירה היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקרין את כל השדה:	ר' יהודה:											■
ר' יהודה אומר כל:												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	מ	ז	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	תניא אמר ר' יהודה:									ג.
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפנייהו והיו שמחים ב' שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן ואחת שהיו נהנין מן הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקירין כל השדה כולה.	ומניין שהפקר ב"ד הפקר									ג.
דכתיב וכל אשר לא יבא לשלשת הימי' בעצת השרים והוקני' יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה	מניין שהיא פטורה מן המעשרות									ג.
אין מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברה הרי זו מעוברת	רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אחא שמע לה מן הדא:									ג.
וחודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות הוא	עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי									ג.
שלא לרבות באיסור חדש	רבי בון:									ג.
הדא דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ אבל משהתיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ היא שביעית היא של שאר שני שבוע:	ר' זעירה בשם ר' אלעזר:									ג.
הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתיקון אבל עכשיו שאין השנים כתיקון היא שביעית היא שאר שני שבוע	רבי מנא:									ג.
של בית רבן גמליאל עיברה במוצאי שביעית מיד	תני:									ג.
אין מן הדא לית את ש"מ כלום שמור את חודש האביב שומריהו שיבוא בחידושו	ר אבון:									ג.
דא גדיש שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן של עניים	והיידא אמרה									ג.
דב"ש היא דאי כב"ה עניים אוכלין ומעשרין	ר' אמי בשם ר' שמעון בן לקיש:									ג.
שמענו שהיא פטור ממעשר ד"ה משום קנסא:	וא"ל ר' יוסי:									ג.
בחמשה עשר בו שולחנות היו יושבין במדינה בכ"ה בו ישבו במקדש										מ
משישבו במקדש התחילו למשכן										ג.
את מי ממשכנין ליום וישראלים וגרים ועבדים משוחררים אבל לא נשים ועבדים וקטנים										ג.
וכל קטן שהתחיל אביו לשקול על ידו שוב אינו פוסק										ג.
אין ממשכנין את הכהנים מפני דרכי שלום										ג.
כל כהן ששוקל אינו חוטא	אמר ר' יהודה העיד בן בוכרי ביבנה:									ג.
לא כי אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היאך נאכלין	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:									ג.
אין ממשכנין את הקטנים										ג.
הא לתבוע תובעין										ג.
הדא דתימר בשהביא שתי שערות אבל אם לא הביא שתי שערות לא בדא										ג.
ולמשכן אין ממשכנין אע"פ שהביא ב' שערות [עד שנעשה בן עשרים]										ג.
אין ממשכנין את הכהנים מפני דרך הכבוד	כיני מתני' [תני']:									ג.
אמר ר' יהודה העיד כו':										ג.
טעמא דר' יוחנן בן זכאי זה יתנו, י"ב שבטים יתנו	רבי ברכיה:									ג.
כן משיבין חכמים לר"י חטאת יחיד מתה אין חטאת ציבור מתה מנחת יחיד קריבה כליל ואין מנחת הציבור קריבה כליל	ר' טבי בשם רב המנונא:									ג.
וקשיא משיבין לאדם דבר שאינו מודה בו										ג.
שאין חטאת ציבור מתה ר' יהודה אומר תמות	דתנן: [ר' יהודה]									ג.
זו לא נדבת יחיד היא	והוא [ר' יהודה] מותיב לן:									ג.
מכיון שנמסרה לציבור כמי שהיא נדבת ציבור	ואינון [חכמים] מתיבין ליה:									ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ד כל דעבר על פיקודי יתן	[ר' יהודה/ר' נחמיה]											
מאן דאמר כל דעבר בימא יתן מסייע לר"י בן זכאי	והרנא: [ר' יהודה/ר' נחמיה]											
מ"ד כל דעבר על פיקודי יתן מסייע לבן בוכרי												
אע"פ שאמרו אין ממשכנין נשים ועבדים וקטנים אבל אם שקלו מקבלין מידן												
הנכרי והכותי ששקלו אין מקבלין מהן												
ואין מקבלין מידם קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדות וחטאות ואשמות												
זה הכלל כל שנודר ונידב מקבלין מידן וכל שאין נידר ונידב אין מקבלין מידן וכן מפורש על ידי עזרא שנאמר לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו												
ואלו שחייבין בקבלון ליום וישאלים וגרים ועבדים משחוררים אבל לא כהנים ונשים ועבדים וקטנים												
השוקל על יד כהן על יד האשה על יד עבד על יד קטן פטור												
ואם שקל על ידו ועל יד חבירו חייב בקבלון אחד	[ת"ק]											
שני קולבנות	ר' מאיר:											
הנותן סלע ונוטל שקל חייב שני קולבנות												
השוקל על יד עני ועל יד שכינו ועל יד בן עירו פטור ואם הלום חייב												
האחין השותפין שחייבין בקבלון פטורין ממעשר בהמה וכשחייבין במעשר בהמה פטורין מן הקבלון												
וכמה הוא קבלון מעה כסף דברי ר"מ	[ר"מ]											
וחכ"א חצי מעה	חכמים:											
אע"פ שאמרו כל:												
הא לתבוע אין תובעין												
הכא את אמר תובעין והכא את אמר אין תובעין												
כאן בשבביא ב' שערות וכאן בשלא הביא ב' שערות:												
הנכרי והכותי כל:												
תפתר כמ"ד כותי כנכרי	ר בא (ביבא):											
דאתפלגון												
כותי כנכרי דברי רבי	[רבי]											
כותי כישראל לכל דבר	רשב"ג:											
מתני' בנכרים הא בכותים לא	ר' לעזר:											
אדם לרבות את הגרים להוציא את המומרים	ותני כן:											
מתני' פליגא על ר' אלעזר												
אין מקבלין מידם קיני זבין וזבות קיני יולדות	[תני]											
וכי יש קיני זבין וזבות בעכו"ם												
אלא רישא בעכו"ם וסיפא בכותים												
כן הוא רישא בעכו"ם וסיפא בכותים												
בתחילה אין מקבלין מהם לא דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים ובסוף מקבלין מהן דבר שאינו מסוים ואין מקבלין מהן דבר מסוים	ר' יוחנן:											
בין בתחילה בין בסוף אין מקבלין מהן לא דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים	רשב"ל:											
מתני' פליגא על רבי יוחנן												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין מקבלין מהן הקדש ונדבה לבדק הבית						◊	⊗					
פתר לה בין בתחלה בין בסוף ובלבד דבר מסוים, פתר לה בתחילה שאפילו מעותיו יוליכם לים המלח						◊	!					
בין בתחילה ובין בסוף אין מקבלין מהם לא דבר מסוים וכו':	ר"ש בן לקיש:					◊	■					
מתני' פליגא על רשב"ל						◊	⊗					
הכל שווין שהן נודרין ונידרין	דתני:					◊	⊗					
פתר לה עולה						◊	!					
ניחא נודרין עולה נידר' עולה מה						◊	⊗					
כשאמר ישראל הרי עלי עולה ושמע נכרי ואמר מה שאמר זה עלי:						◊	!					
לא הביא עמו נסכים והביא אחר כך מקבלין הימנו						◊	⊗					
ולא לכלי שרת אינון מותר נכסים נמצא מביא דבר מסויים						◊	⊗					
נערכין ועורכין	התיב רבי יוסי בי רבי בון והא תנינן:					◊	!					
לא לבדק הבית אינון						◊	!					
היך מה דאת אמר תמן לשמים הוא מתכוין ומאליהן הן באין לבדק הבית						◊	!					
כן את אמר אף הכא לשמים הוא מתכוין ומאליהן הן באין לבד"ה						◊	!					
לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו	רשב"ל פתר לה:					◊	■					
מעתה אין מקבלין מהן לאמת המים ולחומות העיר ומגדלותיה על שם ולכם אין חלק וגו':	רבי חלקיה א"ר סימון שאל:					◊	■					
אלו חייבין בקלבון.						◊	■					
מאי טעמא דרבי מאיר						◊	^					
השוקל שקלו שלם שהוא חייב שני קלבונות	סבר רבי מאיר:					◊	!					
כשם ששקלו תורה כך קלבנו תורה	דאמר רבי מאיר:					◊	!					
כמין מטבע של אש הוציא הקב"ה מתחת כסא כבודו והראהו למשה ואמר לו זה יתנו כזה יתנו:	דאמר רבי מאיר					◊	!					
נתן סלע ליטול שקל חייב שני קולבונות.						◊	■					
דר' מאיר היא אחד שקל שהוא נותן ואחד לדברי תורה	ר' אלעזר:					◊	■					
ד"ה היא, אחד שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נוטל	רב:					◊	■					
לר"מ ג' קולבונות אינון	על דעתיה דרב:					◊	■					
שלשה קולבונות אינון א' שקל שהוא נותן וא' שקל שהוא נוטל ואחד לדבר תורה:	אתא ר' ירמיה ר' שמואל בר רב יצחק בשם רב:					◊	■					
האחים והשותפים שחייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה בשחלקו וחזרו ונשתתפו. שחייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון בשלא חלקו						◊	■					
והן שחלקו גדיים כנגד תישים ותישים כנגד גדיים אבל אם חלקו גדיים כנגד גדיים ותישים כנגד תישים הוא חלקו משהה הראשונה	רבי לעזר:					◊	■					
אפילו חלקו גדיים נגד גדיים ותישים נגד תישים כלקוחות הן ופטורין מן המעשר	רבי יוחנן:					◊	■					
הלקוח ושניתן לו במתנה פטור ממעשר בהמה.	כההוא דתנינן תמן:					◊	■					
ולמה לית נן אמרין פעמים שהן חייבין בזה ובוה ופעמים שהן פטורים בזה ובוה	ר' חייא אמר רבי ירמיה בעי:					◊	⊗					
היך עבידא						◊	^					
חלקו הנכסים ולא חלקו הבהמה חייבין בזה ובוה חלקו הבהמה ולא חלקו את הנכסים פטורים מזה ומזה						◊	!					
הדא דאת אמר בשלא היתה הבהמה רוב אבל אם היתה הבהמה רוב הן עיקר נכסים	רבי מנא:					◊	■					
מפני שעשיתן כאדם אחד אצל מעשר בהמה את פטורו מן הקלבון א"ל לא שניא היא שהוא נותן סלע אחת שלימה מעתה אפילו חלקו וחזרו ונשתתפו פטורים מן הקלבון ותנינן חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה	ר' אבין אמר ר' שמי בעי:					◊	⊗					

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! ראיה-proof ■
--	---

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	ר' בא בשם אבא בר רב הונא:												
היא שני אחין שירשו את אביהן היא שני גיסין שירשו את חמיהן	לאיכן היו הקלבנות נופלין												
לשקלים	רבי מאיר:												
לנדבה	רבי לעזר:												
ריקועי זהב וצפוי לבית קודש הקדשים	רבי שמעון שזורי:												
שולחנין היו נוטלין אותן בשכרן	בן עזאי:												
להוצאת דרכים:	יש אומרים												
הדרן עלך באחד באדר													

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצרפין שקלים לדרכונות מפני משוי הדרך												
כשם שהיו שופרות במקדש כך היו שופרות במדינה												
בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגיזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן												
נמצאו או שהחזירו הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה הבאה:												
ויעשו אותן מרגליות												
שמה תויל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד												
וכלן נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים ואין פודין בכלים	כהיה דתנינן תמן:											
שמה יולו הכלים ונמצא ההקדש מפסיד	ואמר ר' שמואל בר רב יצחק:											
אוף הכא נמי שמה תויל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד												
מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא בדא												
עתיקין במקדש ואין עתיקין במדינה	ותני כן:											
מתני בש"ח אבל בשומר שכר לא בדא												
ואפי' תימר בש"ש נגנבו בלסטים מזויין אבדו שטבעה ספינתו בים	רבי אבא:											
אתיא כמאן דאמר תורמין על הגבוי ועל העתיד לגבות ברם כמ"ד אין תורמין לא על הגבוי ועל העתיד לגבות לא בדא:	רבי יוסטי ב"ר סימון:											
בני העיר ששלחו את שקליהם כו':												
דר' שמעון היא	רבי אלעזר:											
קדשים שהוא חייב באחריות כנסיו הן	דר' שמעון אומר:											
ד"ה היא משום שבועת תקנה.	רבי יוחנן:											
ע"ד דרבי יוחנן ניחא נשבעים לגזברים ואם לאו נשבעים לבני העיר ובני העיר שוקלים אחרים תחתיהן משום שבועת תקנה אלא לרבי לעזר נשבעים לבני העיר הדא היא דר' שמעון נשבעים לגזברים גזברים מאי עבדיתיהו												
נשבעים לבני העיר במעמד גזברים כי הוכי דלא לחשדינהו אי נמי דלא נשוו להו פושעים												
אע"פ שקבלו בני העיר לשלם אין ההקדש יוצא בלא שבועה:												
הפריש שקלו ואבד ר' יוחנן אמר חייב באחריותו עד שימסרנו לגיזבר	[רבי יוחנן]											
הקדש ברשות הגבוה בכל מקום שהוא	רבי שמעון בן לקיש:											
מתניתא פליגא על ר"ש בן לקיש												
נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן	דתני:											
לא, עוד היא משום שבועת תקנה:												
הראשונים נופלים לתקלין חדתין והשניים נופלים לתקלין עתיקין.	תני:											
אלו הן הראשונים ואלו הן השניים												
אלו ששלחו בני העיר תחילה	רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא מרי - חד אמר:											
אלו שהגיעו לידי גזברין תחילה:	וחרנה אמר: [רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא מרי]											
הנותן שקלו לחבירו לשקול על ידו ושקלו על ידי עצמו אם נתרמה התרומה מעל												
השוקל שקלו מן ההקדש ונתרמה התרומה וקרבה הבהמה מעל												
ממעשר שני ודמי שביעית יאכל כנגדן:												
השוקל כו'												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם קרבה הבהמה	אנן תנינן:								◆	■	◇	ה:
אם נתרמה התרומה	ותני דבי רבי:								◆	■	◇	ה:
מאן תנא אם נתרמה התרומה									^			ה:
רבי שמעון היא									!			ה:
מיד היה מקבל מעותיו והכהנים זרזים הן	דאמר רבי שמעון:								■	!	◇	ה:
וקשיא אילו הגונב עלתו של חבריו ושחטה סתם סתמה לא לשם בעלים הראשונים מכפרת									?	◇		ה:
תפותר במסויים משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ודוחפו לתוך הקופה	ר' יודן:								!	◇		ה:
וחש לומר שמא לשיריים הן נופלין וכי יש מעילה בשיריים									?			ה:
אלא כרבי מאיר									!			ה:
מועלין בשיריים	דרבי מאיר אומר:								■	!	◇	ה:
עוד היא במסויים של בית רבן גמליאל שהיה מתכווין ותורמו לשמו:									!	◇		ה:
מה נהנה									?	◇		ה:
מכיון שב"ד ראוין למשכן ולא מישכנו כמי שנהנה:	רבי אבין בשם רבנן דתמן:								!	◇		ה:
ממעשר שני וכו'												ה:
דכתיב אך בכור אשר יבכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו כל שהוא קודש אין קדושה חלה עליו												ה:
כיצד הוא עושה									^			ה:
מביא סלע של חולין ואומר מעות מעשר שני בכל מקום שהן יהו מחוללין על סלע זו ואותה סלע נתפס לשם מעשר שני והשאר נעשו שקלים:									!	◇		ה:
המכנס מעות ואמר הרי אלו לשקלי בית שמאי אומרין מותרן נדבה	[בית שמאי]								◆	■	◇	ה:
מותרן חולין	בית הלל:								◆	■	◇	ה:
שאביא מהן שקלי שוין שהמותר חולין	[שווין]									■		ה:
אלו לחטאתי שוין שהמותר נדבה	[שווין]									■		ה:
שאביא מהן חטאתי שוין שהמותר חולין	[שווין]									■		ה:
מה בין שקלים לחטאת אלא של שקלים יש להן קיצבה ולחטאת אין לה קיצבה	רבי שמעון:								■	■		ה:
אף לשקלים אין להן קיצבה שכשעלו ישראל מן הגולה היו שוקלין דרכונות חזרו לשקול סלעים חזרו לשקול טבעין ביקשול דנירין ולא קבלו מהן	ר' יהודה:								?	■		ה:
אע"פ כן יד כולן שוה אבל חטאת זה מביא בסלע זה מביא בשתיים זה מביא בשלש:	רבי שמעון:								!	■		ה:
המכנס וכו'												ה:
מה פליגין במכנס פרוטרוט אבל באומר אלו לשקלי כל עמא מודיי שהמותרן נדבה	ר' יוסי בשם ר' לעזר:								◆	■	◇	ה:
מה פליגין במכנס פרוטרוט אבל באומר אלו לשקלי כ"ע מודיי שהמותרן חולין	רבי חייא ור' ביבי בשם ר' לעזר:								◆	■	◇	ה:
מתניתא מסייעא לר' ביבי	רבי חייא:									■		ה:
מה בין שקלים לחטאת אלא שהשקלים יש להן קיצבה ולחטאת אין לה קיצבה	דתנן אמר ר"ש:								■	■	◇	ה:
מה אנן קיימין									^	■		ה:
אם באומר שאביא מהן שקלי									!	■		ה:
כל עמא מודיי שהמותרן חולין									?	■		ה:
אם באומר שאביא מהן חטאתי									!	■		ה:
כל עמא מודיי שהמותרן חולין									?	■		ה:
אלא כן אנן קיימין באומר אלו לשקלי שקלים על ידי שקצבתן מן התורה מותרן חולין חטאת ע"י שאין קצבתה מן התורה מותרה נדבה									!	■	◇	ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה עבד לה רבי יוסי בשם רבי לעזר									ז			
פתר לה במכנס פרוטרוט וכבית הלל	[רבי יוסי בשם רבי לעזר]								!	◇		
מותר שקלים חולין	והא תנינן:								■ ז	◇		
פתר לה במכנס פרוטרוט וכבית הלל									!	◇		
המפריש שקלו וסבר שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדש										◇		
המפריש שנים וסבר שהוא חייב שנים ונמצא שאינו חייב אלא אחד אותו השני מה את עביד ליה										◇		
נשמענה מן הדא									!			
הפריש חטאתו וסבר שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדשה הפריש שנים וסבר שהוא חייב שנים ונמצא שאינו חייב אחת אותה שניה מה את עבד לה אלא רועה										◇		
ה"נ אלו לנדבה									!	◇		
וכא היאך אומר אתה אלו:									ז	◇		
רבי יודא אומר כו:												◀
דרכנות דינרין חזרו לשקול סלעין כשמוען חזרו לשקול טבעין פלגי סלעין בקשו לשקול דינרין קרטין ולא קבלו עליהן מן הדא והעמדנו עלינו מצות לתת שלישית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו												◇
מכאן שצריך אדם לשלש שקלו שלשה פעמים בשנה מכאן שאין מטריחין על הציבור יותר מג"פ בשנה	ר' חלקיה בשם ר' אחא											◇
מכאן לגא סאין מכאן לגא קופות מכאן לגא הפרשות	רבי אבין:											◇
כתיב זה יתנו כל העובר על הפקודים ר' יהודה ור' נחמיה חד אמר לפי שחטאו במחצית היום יתנו מחצית השקל	[ר' יהודה ור' נחמיה - חד אמר]											◇
לפי שחטאו בשש שעות ביום יתנו מחצית השקל דעבד שיתא גרמסין	וחרנה אמר: [ר' יהודה ור' נחמיה]											◇
לפי שעברו על עשרת הדברות יהיה נותן כל אחד ואחד עשרה גרה	ר' יהושע בי ר' נחמיה בשם ר' יוחנן בן זכאי:											◇
לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים כסף יהיה כל אחד ואחד פודה את בנו בכורו בעשרים כסף	ר' ברכיה ר' לוי בשם רבי שמעון בן לקיש:											◇
לפי שמכרה בכורה של רחל בעשרים כסף ונפל לכל א' וא' מהם טבעה לפיכך יהיה כל אחד ואחד נותן שקלו טבעה:	ר' פנחס בשם ר' לוי:											◇
מותר שקלים חולין												■
מותר עשירית האיפה מותר קיני זבין קיני זבות וקיני יולדות חטאת ואשמות מותרן נדבה												■
זה הכלל כל שהוא בא לשם חטאת ומשום אשמה מותרן נדבה												◇
מותר עולה לעולה מותר מנחה למנחה מותר שלמים לשלמים מותר הפסח לשלמים מותר נזירים לנזירים מותר נזיר לנדבה:												■
הפריש שקלו ומת	א"ר יוסי עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאל לשמואל:											◇
יפלו לנדבה	א"ל [שמואל]											!
מותר עשירית האיפה שלו												◇
יולכים לים המלח	רבי יוחנן:											◇
יפלו לנדבה	רבי לעזר:											◇
מתניתא פליגא על רבי יוחנן												ז
מותר שקלים חולין מותר עשירית האיפה מותר קיני זבים וקיני זבות מותר קיני יולדות חטאת ואשמות מותרן נדבה	[תנן]											◇
מה עבד לה רבי יוחנן												ז
פתר לה מותר עשירית האיפה של מנחת חוטא של כל ישראל	[רבי יוחנן]											!
על דא עליל אבא בר בא	רבי יוסי:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מניין שהפסח משתנה לשם שלמים תלמוד לומר ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים כל שהוא מן הצאן בא שלמים	דאינון אמרין:											◇
הרי עולה מן הצאן	היתיבון[אבא בר בא]											◇
דבר שאינו בא אלא מן הצאן יצאת עולה שהיא באה אפילו מן הבקר												◇
הרי אשם	היתיבון[אבא בר בא]											◇
מן הצאן דבר שהוא בא מכל הצאן יצא אשם שאינו בא אלא מן האילים בלבד	רבי בון בר כהנא:											◇
בכל אתר את אמר מן למעט והכא את אמר מן לרבות	(התיב ר' בון)											◇
הכא נמי מן למעט מיעוט שאינו בא בן שתי שנים מיעוט שאינו בא נקיבה וגבי אשם נמי מן למעט הוא שאינו בא אלא מן האילים בלבד	רבי מנא:											◇
והכתוב ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה מעתה מותר הפסח בא עולה	התיבון:											◇
משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה	רבי אבון:											◇
משנין קדשים קלים לשם קדשים קלים ואין משנין קדשים קלים לשם קדשי קדשים	ר יוסי בי רבי בון:											◇
על דא עליל רבי חנינה	רבי יוחנן:											◇
אין הפסח משתנה לשם שלמים א"כ שחטו לשם שלמים	דאינון אמרין:											◇
אפילו שחטו לשם עולה	ואני אומר:[רבי חנינה]											◇
טעמא דרבי יוחנן אם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים כל שהוא זבח בא שלמים	רבי אילא:											◇
ומשתנה למחשבת פסול היך עבידא												◇
שחטו לשם עולה על מנת לזרוק דמו למחר מכל מקום פסול הוא												◇
אין תימר משתנה למחשבת פסול אין תימר אין משתנה למחשבת פסול פיגול:												◇
לשמו ושלא לשמו בשאר ימות השנה												◇
מכיון שאין לו שם נעשה כשחטו לשמו ושלא לשמו בשתיקה והוא כשר	רבי בון בר חייה בשם שמואל בר אבא:											◇
א"כ הוא אפילו שחטו לשמו ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו יעשה מעשה הראשונה כשחטו לשמו ושלא לשמו בשתיקה ויהא כשר												◇
מה נאמר בשתיקה כשר או נאמר בשתיקה פסול.	רבי אבא מרי:											◇
מותר נזיר לנדבה												◇
והוא שקרבה חטאתו בסוף אבל אי קרבו שלמים בסוף מותרן שלמים	רב חסדא:											◇
אפילו קרבן שלמים לבסוף הלכה אחת היא בנזיר שתהיה מותרה נדבה	ר זעירא:											◇
מתניתא מסייעא לדין ומתניתא מסייעא לדין												◇
אלו הן מעות סתומין כל שדמי חטאת מעורבות בהן ואפילו הפריש דמי חטאת מתוכה מעות סתומין הן	מתניתא מסייעא לרבי זעירא:											◇
אלו לחטאתי והשאר לשאר נזירותי ומת מועלין בכולן ואין מועלין במקצתן	מתניתא מסייעא לרב חסדא:											◇
ולא אמר אם מת יפלו לנדבה												◇
מותר לחמו של נזיר יורקב	רב חסדא											◇
ויואת, להקריבו בפני עצמו אין את יכול שאין לך לחם קרב לעצמו להקריבו עם נזירות אחרת אין את יכול שאין לך נזירות באה בלא לחם לפום כן צריך מימר מותר לחמו של נזיר יורקב	רבי יוסי:											◇
הוא לחמו הוא מותר נסכיו	סברין מימר											◇
מותר נסכיו קדשי קדשים אינון ויפלו לנדבה	רבי יוסי בר רבי בון:											◇
על דעתיה דרבי יוסי בר רבי בון ושמואל, רב חסדא ורבי אלעזר שלשתן אמרו דבר אחד												◇
רבי חסדא - אהן דאמרן												◇

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ■ מקרא-key:

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
שמואל - דאמר רבי יוסי עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאיל לשמואל: פריש שקלו ומת? א"ל: [שמואל] יפלו לנדבה												
רבי אלעזר:												
מותר עשירית האיפה שלו רבי יוחנן אמר יוליכם לים המלח	דאתמר: [רבי יוחנן]											
יפלו לנדבה:	רבי אלעזר:											
מותר שבויים לשבויים												
מותר שבוי לאותו שבוי												
מותר עניים לעניים												
מותר עני לאותו עני												
מותר המתים למתים												
מותר המת ליורשיו	[ת"ק]											
מותר המת יהא מונח עד שיבא אליהו	רבי מאיר:											
מותר המת בונין לו נפש על קברו:	רבי נתן:											
גבו לו בחזקת שאין לו ונמצא שיש לו ר' ירמיה סבר מימר מותר המת ליורשיו	[רבי ירמיה]											
הגע עצמך דלא כוונן אלא ליה	אמר ליה רבי אידי דחטרא:											
אנא לא אמרית את מנן לך	אמר ליה: [רבי ירמיה]											
מותר המת יבנה לו נפש על קברו ויעשה לו זילוף על גבי מיטתו	תני בשם רבי נתן:											
אין פודין שבוי בשבוי ואין גובין תלית בטלית ואין ממחין ביד פרנסים לכך	תני:											
אין עושין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכונן	תני רבן שמעון בן גמליאל:											
רבי יוחנן הוה מסמך ואזל עאל ר' חייא בר אבא והיה רבי אליעזר חמי ליה ומטמר ליה מקמיה												
הלין תרתין מילייהו הדין בבלאה עביד ביה חדא דלא שאיל בשלומית וחדא מיטמר	ואמר: [רבי יוחנן]											
כך נהיגין גבהון דזעירא לא שאיל בשלומיה דרבה דאינון נהגון ומקיימין ראוני נערים ונחבאו ושישים קמו עמדו	אמר ליה רבי יעקב בר אידי:											
מהו למיעבר קמי דאדורא צלמי	א"ל: [רבי יעקב בר אידי]											
מה את פליג ליה יקר עבור קמוהי וסמי עיניו	ואמר: [רבי יוחנן]											
יאות ר' אליעזר עביד דלא עבר קמך	א"ל: [רבי יעקב בר אידי]											
ועוד עיבד הא בבלאה דלא אמר שמעתא משמיה												
רבי כך היה מעשה בבית הכנסת של טרסיים בנגר שיש בראשה גלוסטרא שנחלקו רבי אליעזר ורבי יוסי עד שקרעו ס"ת בחמתן	נכנסו לפניו רבי אמי ור' אסי אמרו לו:											
קרעו ס"ד												
אלא שנקרע ספר תורה והיה שם זקן אחד ורבי יוסי בן קסמא שמו אמר תמיהני אם לא הוה בית הכנסת זה ע"ז												
הכדין מחבריה	וחזר ואמר [רבי יוחנן]											
כתיב כאשר צוה א' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וגו' וכי כל דיבור ודיבור שהיה יהושע יושב ודורש היה אומר כך אמר משה אלא יהושע יושב ודורש ויודעין הכל שהתורה של משה היא אף אתה אליעזר יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך היא	נכנס לפניו רבי יעקב בר אידי אמר ליה:											
מפני מה אין אתן יודעין לרצות כבן אידי חבירינו	אמר להן: [רבי יוחנן]											
ורבי יוחנן מאי כולי האי דבעי דיימרון שמעתא משמיה												
דאף דוד ביקש עליה רחמים שנאמר אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפך סלה וכי עלתה על דעתו של דוד שיהא חי וקים לעולמים אלא כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם אוכה שיהו דברי נאמרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר כל תלמיד חכם שאומרים דבר הלכה מפיו בעולם הזה שפתיו רוחשות עמו בקבר שנאמר והכך כיון הטוב וגו' דובב שפתי ישינים מה כומר של ענבים זה כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף שפתותיהם של צדיקים כיון שאומרים דבר הלכה מפיהם של צדיקים שפתותיהן מרחשות עמהן בקבר	שמעון בן נזירא בשם ר' יצחק:											◇
מה הנאה לו												^
כהדין דשתי דונדיטון	בר נזירא:											◇
כהדין דשתי חמר עתיק אע"ג דשתי ליה טעמא בפומיה.	רבי יצחק:											◇
האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש	רב גידל:											◇
כתיב רב אדם יקרא איש חסדו												◇
זה שאר כל אדם												◇
ואיש אמונים מי ימצא												◇
זה רבי זעירא												◇
ליתנן צריכין חששין לשמעתיא דרב ששת דהוא גברא מפתחא	דאמר רבי זעירא:											■ ■
חכים רבי לבר פתייא דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:											ז
רבי יוחנן אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]											!
לר' אסי חכים רבי לרב דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:											ז
ר' אדא בר אהבה אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]											!
אין דור שאין בו ליצנין כדורו של דוד מה היו פרוצי הדור עושין היו הולכין אצל חלונותיו של דוד אומרים לו דוד דוד אימתי יבנה ב"ה אימתי בית ה' נלך והיה דוד אומר אע"פ שמתכוונין להכעיסני יבא עלי אם לא הייתי שמח בדבריהם דכתיב שמחתי באומרים לי בית ה' נלך												◇
והיה כי ימלאו ימיו ושכבת את אבותיך אמר לו הקב"ה לדוד ימים שלמים אני מונה לך ולא ימים חסרים כלום שלמה בנך יבנה ב"ה אלא להקריב קרבנות ציבור חביב עלי צדקה ומשפט שאתה עושה יותר מן הקרבן שנאמר עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח:												◇
הדרן עלך מצרפין שקלים												